

Allahın Rahmeti, Berketi ve Hidayeti sizin üzerinize olsun hocam.

Size nasıl Feşekkür edeceğimi bilmiyorum. Tarihi imkansız duygular yaşattınız bana. Ben on sekiz yaşındayım, Daha önceleri kursa gitmeyi çok istedim ailem izin vermedi. Bir abla buldum Arabça öğreneyim diye, bir kaç defa gittim. Sizin tabirinizle soy soy, ezberle ezberle bitiremedim fiil çekimlerini. Zaten gidemedim de. Ve bir gün bulasık yıkarken sizin sesinizle Nekra ve Morifeyi duydum. İşte Allahın bir lütfuydu bana, ben O'nun kelamını öğrenmek istedim ve O'da Rabbim'de öğrenme fırsatını vermişti; Ka ya dersanesini. Yeter ki iste değilmi hocam. Rabbim herşeyi bahsediyordu. İşte duam kabul olmuştu, ve Arabça öğrenmeye başladım. İlk iki programı kitabsız dinledim ve hemen kitabı aldık. Bu güne kadar kaçırdığım hiç ders olmadı. Önceden ilkokul mezunu diploması bile olmayan sadece altıncı sınıftan terk diye bir belgesi olan bir kızdım. Şimdi ise; Arabça'nın birçok bölümünü anlayan ve yazı bilen ve Nasipse Arabça sertifikası olan bir kız olacağına (İnşallah). Bu benim için bir başka duygu gerçekten.

Kur'anı Kerim-i okurken okurken anladığın kelimeler korsıma çıktıkça çok mutlu oluyordum, göz yaşlarımla birlikte size ve sana hocam dualar dökülüyor dudaklarımdan. Ben bu derse başlarken bir duam vardı. Aslında hergün dersin başına otururken duamı bu benim; Rabbim senin rızan içim, sana olan sevgimin göstergesi olsun diye, Meleklerin böyle konuşsın diye girdim bu yola. Ve Rabbim ne olur bu mübarek dili öğrenmeyi nasib ettin bana, bu dili O mübarek beldelerde konuşmayı da nasib et (Amin) Evet duam buydu ve hayal kurardım, kendimi oralarda öğrendiğim dili konuşurdu.

Ve bir gün hocam Radyomuzda bekleyin, "süpriz geliyor, yüreklerinizi hazırlayın", diyi yordunuz. Evet tahmin ettiğim süpriz çıkmıştı. O mübarek beldelere gitme fırsatı. Ve o gün yüregim titredi, göz yaşlarım durmadı, O müjdede sonra acaba acaba diyordun duamın kabulü için bu bir vesilemiydi? Herkes gibi bende arzuluyordum. Hem de herşeyden önce. Korşılıksız vermek yalnız Robbime aittir, ve ben Robbimden bu çabamın, bu enegimin mükafatını istiyorum. Ya "Nasib" diyorum "Ne olur bana Nasib et" (Amin) diye göz yaşları döküyorum. İşte heyecanların heyecanı gelmişti yüregime. On sekiz Martın gelmesini hiç ama hiç istemiyordum. Çünkü Ondokuz Martta kalktığımda, eğer başkasına nasib olmuşsa, Yüregimde büyük bir boşluk olacaktı. Yüregimin aylardır konuk ettiği misafiri, heyecanı gitmiş olacaktı. Elbette ki aşkım kalacaktı. Lakin ümit bitecekti. Ama Robbimden ümidimi hiç bir zaman kesmem. Bilgi sayarlar ve diğer hediyeler boş kalırsa olsun UMRE benim olsun. Şimdi tek duam Robbim UMRE'yi bana Nasib et (Amin).

Ve müjdeyi verdiğiniz o gün "Niyet hayır Akibet hayır" diyor, yani yüregim öyle istiyor. O gün bir rüya gördüm ve sizinle paylaşmak istiyorum. Çünkü, bu rüyayı görmemde sizin iziniz vesileniz vardı. Sonrım bu rüya Robbimin bana Mükafatı olarak gelmişti. Bilgiyor musun hocam? Umre çekilişi bana çıkmasa bile çökülmem. Çünkü rüyam da o mutluluğu yaşadım. Evet sonrım Robbim için attığım adımları Robbim kabul etti (İnşallah). Ve onun için rüyam da yaşattı bana mutluluğu.

"O mübarek beldelere gittiğim gün, doğünümüdür o gün" derim. Ve o günü hep hasretle beklerim. İşte Orüyanı; "Sınava girdik ve bende büyük bir heyecan ve ara verildi sinava. Bu orada sınava giren arkadaşlarla bir camiye girdik. Benim üzerim de nison elbisesi vardı doğünüm elbisesi. Hep beraber namaz kıldık. Kendi kendime söyleniyordum. Bu doğünüm elbisesini niye giydim ki doğünüm olmuyor ki, ben sınavdayım" diyor şaşkınlıkla elbiseme bakıyordum. Halbuki doğünüm mü haberim yok. Evet namazdan sonra tekrar sınava girdik ve sınav bitmişti. Çıkışta akşam olmuş, babam arıyordum çırpınıyordum korku içerisinde. Ve babamı gördüm botom kaşuyordu ve bende onu takip ediyordum. Ve onu kaybettim. Hayır hayır onun bir kapıdan içeri girdiğini gördüm ve korku içinde bende onun girdiği kapıdan içeri girdim. Aman yarabbi o ne manzaraydı evet babamı buldum hemde hacıların içinde ihram da gördüm.

~~mutluluk~~
Evet hocam attığın adıyla doğununun yerine gelmişti. Doğun günümüdü. Bende sevinç çığlıkları ve göz yaşları ile koştum hacıların yanına ve yanlarına vardığım da doğun elbisem çikmiş elbiselerin engü zeli hacı olmuş beyaza bürünmüştüm. Bu ne mutluluktu Ya Rabbi bu yaşına kadar böyle mutluluk görmemiş tim. yüreğim bile fırlayacaktı yerinden. Ve uyanı verdim Dünya dursoydı da uykudan hiç ama hiç uyan masoydum.

İşte böyle hocam. Rüyam bana mükafat oldu. Rüya bitti ama o mutluluk o heyecan hala yüreğimi yerin den oynatmasına yetiyor (elhamdulillah). O mutluluğu tattım hemde anlatılmaz derecede. Ama yine de bedenen o mübarek beldelere gitmeyi isterim.

Rabbim en asık olana veya kalbinde zerre kadar aşkı olmayana ve on mübarek beldelere görünce en asık olarak Nasib etsin (Amin) Ben de Ya Nasib diyiyor, kendim için dua ediyorum.

Bana bu heyecanı yaşattığınız için herşey ama herşey için Allah senden ve sizden, emeği ge çen herkesden Razi olsun, Rabbim sizlerden hoşnut olsun.

Bazen hocam sizin vebaliniz, hakkınız yükleniyor omuzlarıma taşıyamıyor. Bu emeğiniz bu çabanız örkötüyor beni Ahirette helallik ister de alırsınız diye.

Bu hak karşılığında size dualarımı ve Arabçayı hiç başlamamayı vood ediyor, hotta üzerinde 1 ilerlemeye söz veriyorum. Allah ve Melekler şahidim olsun.

Allah'a emanet olun. Allah gör ve yardım cınız olsun HOCAM.

HAKKINIZI HELAL
EDİY.

Radya dersanesi öğrenicilerinizden
Sefika Küçükaydoğan.

~~Sefika~~